پشت‌پرده داوری در بگوبخند

علی طاهرفر، از داوران برنامه پرمخاطب شبکه نسیم معتقد است که تولید کمدی خوب خیلی سخت‌تر از استعدادیابی است

اصغر توسلی
گروه رسانه

علی طاهرفر، کارگردان سینما و سازنده «آپاراتچی»، این روزها تجربه متفاوتی را در فصل جدید «بگوبخند» پشت سر می‌گذارد؛ او که پیش‌تر کمدی را از زاویه کارگردانی، قصه و ساختار یک اثر سینمایی تجربه کرده، حالا در جایگاه داور باید در چند دقیقه با اجرای شرکت‌کنندگان مواجه شود و از میان شوخی‌ها، بازی‌ها و واکنش‌های لحظه‌ای، استعدادهای کمدی را تشخیص دهد. طاهرفر معتقد است حضور در بگوبخند بیش از آن‌که نگاه او را به اصل کمدی تغییر داده باشد، امکان تازه‌ای برای مشاهده کمدی در لحظه را فراهم کرده است؛ جایی که واکنش تماشاگر، ضرباهنگ اجرا، توانایی ارتباط با مخاطب و حتی تفاوت واکنش گروه‌های سنی مختلف می‌تواند معیار مهمی برای سنجش یک اجرای کمدی باشد. او درعین‌حال تأکید می‌کند که کشف یک استعداد، تنها گام کوچکی در مسیر تولید یک کمدی موفق به‌شمار می‌رود و خلق اثری خوب، سالم و ماندگار در این ژانر، به‌مراتب دشوارتر است. تغییر ترکیب داوران در این فصل، حضور مهراوه شریفی‌نیا در کنار طاهرفر و حمید لولایی و تفاوت نگاه میان داوران نیز بخش دیگری از تجربه اوست. طاهرفر این تفاوت نگاه‌ها را فرصتی برای شکل‌گیری تضارب آرا و دیدن اجرا از زوایای مختلف می‌داند؛ از تجربه بازیگری و استندآپ تا نگاه کارگردانی و شناخت ظرافت‌های اجرای زنان. طاهرفر از شرایط دشوار تولید بگوبخند در روزهای جنگ و حضور هنرمندان و عوامل برنامه در شرایطی می‌گوید که به گفته او، با وجود فضای سنگین جامعه، تلاش کردند تولید این مجموعه و انتقال لحظاتی از نشاط و سرگرمی به مخاطب متوقف نشود. گفت‌وگوی جام‌جم با این کارگردان و داور بگوبخند درباره همین تجربه‌ها، معیارهای تشخیص کمدین، تفاوت خنده‌گرفتن با خلق کمدی و سرنوشت استعدادهایی است که از قاب چنین برنامه‌هایی دیده می‌شوند.

شما بعد از تجربه کارگردانی آپاراتچی که حال‌وهوای کمدی و نوستالژیک داشت، حالا در جایگاه داور برنامه بگوبخند نشسته‌اید. این تغییر موقعیت چه چیزی به نگاه‌تان به کمدی اضافه کرده است؟

من قبل از این‌که در جایگاه داوری بگوبخند بنشینم، خودم یکی از مخاطبان شبکه نسیم بودم و برنامه‌های مختلف با رویکرد کمدی را تا جایی که می‌توانستم دنبال می‌کردم؛ از خوش‌نمک و بگوبخند گرفته تا برنامه‌های دیگری که با زمینه هنرهای فردی و جمعی و نمایش کمدی تولید شده‌اند.

تجربه داوری، نگاه من به این گونه آثار را به شکل بنیادین تغییر نداد؛ چراکه سال‌هاست در این حوزه فعالیت می‌کنم و بخش مهمی از کارهایم، چه در سریال و چه در سینما، در همین زمینه بوده است. اما حضور عینی و لحظه‌ای در یک برنامه تلویزیونی، پارامترهای دیگری را به این تجربه اضافه کرد.

برای من، مهم‌ترین اتفاق، دیدن کمدی در لحظه بود؛ یعنی خلاقیت فردی، تعامل با تماشاگر و بازخورد مستقیم مخاطب. وقتی ارتباط میان تماشاگر و استندآپ‌کمدین یا یک گروه نمایشی شکل می‌گرفت، می‌شد دقیقا دید در چه لحظه‌ای و در چه موقعیتی بیشترین خنده ایجاد می‌شود.

از طرف دیگر، حضور هرم‌های سنی مختلف در سالن برای من بسیار جالب بود. گاهی یک شوخی از نظر ساختار شاید خیلی پیچیده به نظر نمی‌رسید، اما می‌دیدم گروهی از کودکان و نوجوانان به‌شدت به آن واکنش نشان می‌دهند و بخش دیگری از سالن ساکت است. این موضوع نشان می‌داد که می‌توان برای گروه‌های سنی مختلف، هدف‌گذاری‌های متفاوتی در کمدی داشت.

در جایگاه داوری، علاوه بر اجرا، می‌توانستم واکنش تماشاگر را هم تحلیل کنم؛ ضرباهنگ اجرا، جزئیات، تعامل با مخاطب و لحظه‌ای که یک شوخی اثر می‌گذارد. به نظرم داوری بگوبخند برای من نوعی تجربه پالایش و فیلتر کردن انواع کمدی، زبان ارتباط و رابطه تنگاتنگ با مخاطب بود.

در آپاراتچی با کمدی از زاویه فیلم و قصه مواجه بودید، اما در بگوبخند باید استعداد یک نفر را در چند دقیقه تشخیص دهید. ساخت یک کمدی خوب دشوارتر است یا کشف استعدادیابی؟

قطعا ساختن یک کمدی خوب سخت‌تر است. استعدادیابی ممکن است در یک لحظه و با یک جرقه اتفاق بیفتد؛ یک تیزبینی و شهود اولیه لازم دارد و بعد باید در ادامه، زوایای پیدا و پنهان آن استعداد را شناخت تا به این قطعیت رسید که آیا این فرد می‌تواند یک کمدین باشد یا نه.

اما خلق یک کمدی خوب، مسیر بسیار دشوارتری دارد. مهندسی و ساختار پروژه، کارگروهی، از نقطه ایده تا پایان، همه درگیر این مسیر هستند. کمدی خوب یک قله است که فتح آن زمان، سرمایه انسانی، تفکر و خلاقیت زیادی می‌خواهد.

شاید استعدادیابی یکی از اجزای کوچک این پروسه باشد. ما حتی در مرحله قصه با یک مسأله جدی روبه‌رو هستیم؛ قصه‌ای که بتواند کمدی سالم و مناسب برای اقشار مختلف ایجاد کند.

امروز یکی از چالش‌های اصلی کمدی ایران همین است. گاهی موفقیت در گیشه به تنها معیار سنجش کیفیت یک اثر طنز تبدیل می‌شود؛ در چنین شرایطی، ممکن است شوخی‌های دم‌دستی، لمپنی یا غیراخلاقی هم ابزاری برای جذب مخاطب تلقی شوند. درحالی‌که ساختن کمدی خوب، سالم و خانوادگی بسیار سخت‌تر از این حرف‌هاست.

بنابراین اگر بخواهیم کشف استعداد را کنار خلق یک فیلم کمدی خوب قرار بدهیم، این دو از نظر میزان دشواری فاصله زیادی دارند.

وقتی یک شرکت‌کننده روی صحنه می‌آید، اولین چیزی که در او برای‌تان مهم است چیست؛ متن، بازی، خلاقیت یا توانایی ارتباط با مخاطب؟

همه این عوامل مهم هستند، اما آن چیزی که در همان لحظه بیش از همه به چشم می‌آید، توانایی ارتباط با مخاطب است. ممکن است فردی متن خوبی داشته باشد، اما نتواند آن را درست اجرا کند یا با تماشاگر ارتباط بگیرد.

در کمدی، فقط داشتن متن کافی نیست. بازی، ضرباهنگ، خلاقیت، شخصیت‌سازی و واکنش به اتفاقات لحظه‌ای اهمیت دارد. یک کمدین باید بتواند مخاطب را با خودش همراه کند و درعین‌حال، از اتفاقات پیش‌بینی‌نشده هم بهره ببرد.

در این فصل ترکیب داوران تغییر کرده و شما در کنار حمید لولایی و مهراوه شریفی‌نیا قرار گرفته‌اید. این تفاوت نگاه‌ها چقدر می‌تواند به جذابیت داوری کمک کند؟

به نظرم هرچه تنوع در ترکیب داوران بیشتر باشد، نگاه‌های گوناگونی به کمدی شکل می‌گیرد. حتی از منظر من، اگر یک نویسنده هم در ترکیب داوران حضور داشت، می‌توانستیم طنز و کمدی را از زاویه دیگری ببینیم. در این فصل، هر داور با عینک خودش به اجرا نگاه می‌کرد؛ از منظر تکنیک بازی و تجربه استندآپ گرفته تا نگاه یک بازیگر زن که هم تجربه کارهای جدی دارد و هم کمدی.

این تفاوت نگاه‌ها باعث می‌شد نقاط ضعف و قوت اجراها بیشتر دیده شود. گاهی داورها با یکدیگر اختلاف نظر داشتند و حتی نمی‌توانستند همدیگر را قانع کنند، اما همین تضارب آرا فضای تخصصی‌تری ایجاد می‌کرد.

به نظرم ترکیب داوران، مجری و عوامل پشت صحنه با تجربه‌های مختلف در استندآپ، کارگردانی و بازیگری، برنامه را از یک رقابت خشک تکنیکال خارج می‌کرد و به یک گفت‌وگوی زنده و تا حدی الهام‌بخش تبدیل می‌ساخت.

حضور مهراوه شریفی‌نیا هم ترکیب داوری را متفاوت کرده است. فکر می‌کنید حضور یک نگاه زنانه در کنار دو نگاه دیگر، به انتخاب استعدادها کمک می‌کند؟

قطعا. حضور یک نگاه زنانه و متفاوت در کنار نگاه‌های دیگر، فقط برای بگوبخند نیست و به نظرم در هر برنامه تخصصی می‌تواند ضرورت داشته باشد. دنیای بازیگری زنان ظرافت‌ها و پیچیدگی‌هایی دارد که یک بازیگر زن یا کارگردان زن طبیعتا اشراف بیشتری به آن دارد.

در حوزه استعدادیابی هم ممکن است ظرافت‌هایی وجود داشته باشد که یک بازیگر زن بهتر بتواند آنها را تشخیص دهد. به همین دلیل حضور یک زن می‌تواند به دیده‌شدن بهتر کمدین‌های زن و درک تفاوت‌های اجرایی آنها کمک کند. از طرف دیگر، همین تفاوت نگاه‌ها میان داوران خودش به بحث و حتی شوخی‌های جذاب تبدیل می‌شد.

مهراوه شریفی‌نیا هم با توجه به سابقه خانوادگی و هنری و تجربه‌ای که خودش در سینما، تلویزیون و تئاتر دارد، نگاه دقیق‌تر و ظریف‌تری نسبت به بعضی اجراها داشت؛ به‌خصوص اجراهایی که موضوع آنها زنان یا اجرای بانوان هنرمند بود.

به نظرم، حضور داوران، مجری و عوامل پشت صحنه با تجربه‌های متنوع در استندآپ، کارگردانی و بازیگری، فضای برنامه را از رقابتی صرفاً فنی به گفت‌وگویی زنده و تا حدی الهام‌بخش تغییر می‌داد.

حمید لولایی سال‌ها تجربه بازی در کمدی دارد و شما از زاویه کارگردانی به اجرا نگاه می‌کنید. چقدر پیش آمده نگاه شما و او درباره یک شرکت‌کننده متفاوت باشد؟

بله، گاهی اختلاف نظر پیش می‌آمد. هرکسی از منظر خودش درباره یک اثر قضاوت می‌کند و طبیعتا ممکن است نگاه یک بازیگر کمدی با نگاه یک کارگردان متفاوت باشد.

گاهی پیش می‌آمد که من و آقای لولایی یا دیگر داوران نتوانیم همدیگر را قانع کنیم و در نهایت هرکس نظر خودش را مطرح می‌کرد و از آن می‌گذشتیم. اما حضور آقای لولایی، فارغ از بحث داوری، روحیه مضاعفی به شرکت‌کنندگان می‌داد. آنها می‌دیدند کسی مقابل‌شان نشسته که کوله‌بار عظیمی از تجربه طنز و کمدی دارد. نکته دیگر این بود که ایشان حتی داوری را هم با زبان طنز و شیرینی خاص خودشان انجام می‌دادند. گاهی یک تأیید ساده از طرف آقای لولایی، برای یک گروه یا استندآپ‌کمدین تبدیل به موتور محرکی می‌شد که شاید یک تحلیل کاملا تخصصی نمی‌توانست همان انگیزه را ایجاد کند.

البته باید توجه داشت بگوبخند محفل تحلیل تخصصی اجرا نیست؛ برنامه رویکرد سرگرمی هم دارد و باید با سرعت از بعضی بحث‌ها عبور کرد. بسیاری از گفت‌وگوهای دقیق‌تر پس از اجرا و خارج از قاب تلویزیون شکل می‌گرفت؛ زمانی که با گروه‌ها درباره نقاط قوت و ضعف اجراهای‌شان صحبت می‌کردیم و اگر استعدادی می‌دیدیم، نکات لازم را با آنها در میان می‌گذاشتیم.

آیا ممکن است یک اجرای خیلی خنده‌دار از نظر مخاطب، از نظر شما اجرای ضعیفی باشد؟ مرز بین «خنده‌گرفتن» و «کمدین خوب بودن» کجاست؟

بله، حتما. خنده‌گرفتن به‌تنهایی برای تعریف یک کمدین حرفه‌ای کافی نیست. ممکن است یک شوخی در یک لحظه بسیار خوب جواب بدهد، اما این به معنای آن نیست که فرد توانایی اجرای یک کمدی استاندارد را دارد. یک کمدین باید در شخصیت‌پردازی، داستان‌گویی، حفظ ضرباهنگ اجرا، پیوند دادن شوخی‌ها و واکنش مناسب به رفتار تماشاگران زنده مهارت داشته باشد. کمدی فقط مجموعه‌ای از لحظه‌های خنده‌دار نیست؛ یک مهارت و ساختار دارد.

امروز بسیاری از افراد با کلیپ‌های کوتاه فضای مجازی به شهرت می‌رسند. آیا وایرال‌شدن را می‌توان نشانه استعداد کمدی دانست یا کمدین حرفه‌ای باید ویژگی‌های دیگری داشته باشد؟

وایرال‌شدن را نباید با کمدین حرفه‌ای بودن یکی دانست. وایرال‌شدن می‌تواند یک سیگنال یا یکی از نشانه‌های استعداد باشد، اما به‌تنهایی شرط کمدین‌شدن نیست. فعال فضای مجازی ممکن است در یک لحظه با تقلید صدا، دابسمش یا یک ویدئوی کوتاه بازخورد بسیار زیادی بگیرد، اما مسأله مهم این است که آیا می‌تواند این مسیر را ادامه دهد یا نه.

فرض کنید ویدئویی میلیون‌ها بازدید داشته باشد؛ تا زمانی که سازنده آن نتواند اجرایی استاندارد به مدت ۱۰ تا ۲۰ دقیقه روی صحنه یا مقابل دوربین ارائه کند، نمی‌توان او را کمدینی حرفه‌ای دانست.

کمدین باید در خلق شخصیت‌های کمدی، داستان‌گویی، طراحی و پیوند شوخی‌ها، بداهه‌پردازی در برابر تماشاگران زنده و حفظ اعتمادبه‌نفس و تسلط در اجراهای تلویزیونی مهارت داشته باشد. بنابراین، وایرال شدن در فضای مجازی به‌تنهایی برای تبدیل شدن به کمدینی حرفه‌ای کافی نیست؛ فرد باید مسیری را طی کند تا از چهره‌ای شناخته‌شده در فضای مجازی به کمدینی با توانایی‌های اجرایی واقعی تبدیل شود.

متن کامل را در جام‌جم آنلاین بخوانید

یادداشت

دکتر علی‌اکبر رزمجو | عضو هیأت علمی دانشگاه صداوسیما

«هاسبارا»
ماشین روایت‌سازی اسرائیل

«هاسبارا» واژه‌ای عبری به‌معنای توضیح دادن یا روشنگری است و در ادبیات ارتباطات سیاسی و مطالعات رسانه به‌مثابه یک دکترین ارتباطی و دستگاه گفتمانی نظام‌مند در خدمت مدیریت روایت‌های بین‌المللی، شکل‌دهی به ادراک عمومی جهانی و مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های دولت مستعجل اسرائیل فهم می‌شود. این مفهوم که نخستین بار توسط ناحوم سوکولوف در آغاز قرن بیستم صورت‌بندی شد، پس از تأسیس دولت غاصب اسرائیل در سال ۱۹۴۸ مسیر نهادینه شدن تدریجی را پیمود و امروزه به یک اکوسیستم ارتباطی چندلایه، فراملی و دیجیتال تبدیل شده است. در سپهر مطالعات ارتباطات بین‌الملل، هاسبارا مفهومی پیچیده و پرکاربرد است اما از جنبه نظری کمتر مفهوم‌پردازی شده و چارچوب تحلیلی آن هنوز منسجم نیست ولی این مفهوم در گفتمان سیاسی اسرائیل نقشی محوری ایفا می‌کند و در ادبیات آکادمیک فارسی‌زبان نیز کمتر به‌صورت نظام‌مند مورد واکاوی قرار گرفته است.

از همین رو پرسش بنیادین آن است که هاسبارا چگونه به‌مثابه یک نظام ارتباطی سازمان‌یافته عمل می‌کند و چه سازوکارهایی را برای مدیریت ادراک عمومی جهانی به‌کار می‌گیرد. برای اساتید و پژوهشگران حوزه ارتباطات و رسانه، هاسبارا یک مطالعه موردی ممتاز است.

زیرا امکان بررسی همزمان چند پرسش نظری بنیادین را فراهم می‌آورد: «مرزهای مفهومی میان دیپلماسی عمومی و پروپاگاندا»، «نقش پلتفرم‌های دیجیتال در بازتولید یا به چالش کشیدن روایت‌های مسلط»، «سازوکارهای خشونت معرفتی در مدیریت ادراک» و «پویایی‌های مقاومت نمادین دربرابر دستگاه‌های ارتباطی دولتی».

متن کامل را در جام‌جم آنلاین بخوانید

بانک رفاه کارگران
REFAH KARGARAN BANK

آگهی مزایده عمومی
فروش سهام

شرکت سرمایه‌گذاری توسعه سرمایه رفاه (سهامی خاص)

شماره ۱۴۰۵/۰۱

مجموعه بانک رفاه کارگران در نظر دارد نسبت به فروش ۱۰۰ درصد سهام شرکت سرمایه‌گذاری توسعه سرمایه رفاه (سهامی خاص) به تعداد ۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ سهم به ارزش ۲,۴۵۷,۳۲۷,۸۹۳,۰۰۰,۰۰۰ ریال از طریق برگزاری مزایده عمومی به اشخاص حقیقی و حقوقی ذیصلاح اقدام نماید.

متقاضیان خرید سهام مزبور می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی حداکثر تا پایان وقت اداری روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۳ با در دست داشتن معرفی‌نامه کتبی مشتمل بر درج شماره شناسه ملی (اشخاص حقوقی) به همراه کد ملی (اشخاص حقیقی) در ساعات اداری به اداره سرمایه‌گذاری و امور مجامع شرکت‌ها بانک، به آدرس: تهران، بلوار کشاورز، رو به روی بیمارستان پارس، ساختمان بانک رفاه کارگران اداره سرمایه‌گذاری و امور مجامع شرکت‌ها بانک مراجعه و اسناد مزایده را دریافت نمایند.

(شماره تماس: ۰۲۱۴۱۳۷۳۳۱۰)

شرایط شرکت در مزایده :

۱- ارزش پایه معامله و شرایط پرداخت ثمن معامله به شرح جدول ذیل به اطلاع متقاضیان می‌رسد.

مبالغ به ریال

نام شرکت	سرمایه‌گذاری توسعه سرمایه رفاه
سرمایه ثبت شده	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
تعداد سهام قابل واگذاری	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
قیمت پایه کل سهام قابل واگذاری	۲,۴۵۷,۳۲۷,۸۹۳,۰۰۰,۰۰۰
مبلغ سپرده شرکت در مزایده	۲۴,۵۷۳,۲۷۸,۹۳۰,۰۰۰
شرایط واگذاری(۱)	تماما نقد و یکجا

(۱) قیمت اعلامی، قیمت پایه بوده و اولویت واگذاری با خریدارانی است که قیمتی بالاتر را برای کل بلوک سهام قابل واگذاری پیشنهاد نمایند.

۲- سپرده شرکت در مزایده معادل ۱ درصد ارزش کل سهام قابل واگذاری می‌باشد که می‌بایستی به‌صورت وجه نقد واریزی به حساب شماره ۵۰۰۰۰۱۴ به نام اداره حسابداری نزد شعبه پردیس بانک رفاه کارگران یا ضمانتنامه بانکی معتبر، غیر از بانک رفاه کارگران با اعتبار ۳ ماهه به‌صورت عندالمطالبه قابل تمدید و بی قید و شرط ارائه گردد. حق فروشنده جهت بررسی، قبول یا رد و درخواست اصلاح متن ضمانتنامه در مهلت محدود، محفوظ و متقاضی مکلف به رعایت آن است.

۳- متقاضیان می‌بایست پیشنهادات خود را نسبت به کل سهام عرضه شده، حداکثر تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۵ به نشانی اعلام شده فوق تحویل و رسید دریافت نمایند. بدیهی است به پیشنهاداتی که بعد از موعد مقرر واصل گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴- شرکت در مزایده به معنی اطلاع و آگاهی کامل متقاضی نسبت به شرایط شرکت بوده و خریدار با شرکت در مزایده کلیه اختیارات خصوصا خیار غبن ولو فاحش را از سوی خود سلب و اسقاط می‌نماید.

۵- چنانچه برنده مزایده ظرف مهلت مقرر از تاریخ ابلاغ توسط مزایده‌گذار نسبت به امضای قرارداد تدوین شده توسط حوزه حقوقی بانک و پرداخت کامل ثمن معامله اقدام ننماید، هیچگونه ادعایی نسبت به سپرده شرکت در مزایده نخواهد داشت و مزایده‌گذار می‌تواند ضمانت نامه بانکی ارائه شده را به نفع خود ضبط نماید.

۶- پاکت‌های مزایده در ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹ در سالن جلسات بانک واقع در تهران، خیابان ولیعصر(عج)، نرسیده به میدان ونک، ساختمان بانک رفاه کارگران مفتوح خواهد گردید. حضور پیشنهاد دهندگان یا نماینده قانونی آنان در جلسه با ارائه مدارک شناسایی یا معرفی نامه معتبر، مجاز می‌باشد. در جلسه مزبور صرفاً خریداران حائز رتبه‌های اول و دوم معرفی گردیده و برنده نهایی متعاقباً اعلام خواهد شد.

۷- استرداد سپرده شرکت در مزایده برنده دوم(وجه نقد/ضمانتنامه بانکی معتبر - وفق بند ۲) منوط به انعقاد قرارداد و تسویه کامل ثمن معامله توسط برنده اول مزایده می‌باشد. سپرده شرکت در مزایده سایر مزایده‌گران پس از برگزاری جلسه مزایده مسترد می‌گردد.

۸- فروشنده در رد یا قبول هر یک از/کلیه پیشنهادات واصله مختار است.

www.refah-bank.ir

آگهی مناقصه

مرکز طراحی و توسعه صنعتی رازی

در نظر دارد تامین تجهیزات مورد نیاز خود را به شماره مناقصه ذیل از طریق مناقصه عمومی به تولید کنندگان و تامین کنندگان واجد شرایط واگذار نماید. لذا شرکت‌های دارای رزومه کاری مرتبط می‌توانند حداکثر طی ۱۰ روز از تاریخ درج آگهی جهت دریافت اسناد مناقصه در ساعات اداری به آدرس فلکه اول تهرانپارس بلوار پروین (برادران قانع)، روبروی خیابان ۱۵۰ شرقی، پلاک ۱۷ مراجعه نمایند.

هزینه خرید هر یک از اسناد مناقصه مبلغ ۱,۵۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد و شرکت کنندگان بایستی این مبلغ را به شماره شبای IR140150000003100010920868 به نام مرکز طراحی و توسعه صنعتی رازی واریز کرده و اصل فیش واریز را به هنگام دریافت اسناد مناقصه به واحد معاونت بازرگانی تحویل نمایند.

➢ هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

➢ شماره تماس جهت هماهنگی: ۷۷۸۸۹۸۴۶

خرید یک مجموعه بگ فیلتر | به شماره مناقصه ۰۳-۲۲۴-۰۵

نوبت دوم

گهر امداد
GOHAR EMDAD

آگهی تجدید مناقصه عمومی
شرکت گهر امداد سیرجان
شماره ۱۴۰۵/۰۷/۰۱
خرید واتر میست پشت خودرویی

شرکت گهر امداد سیرجان در نظر دارد نسبت به خرید و اتر میست پشت خودرویی از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید.

لذا از کلیه شرکت‌های ذی صلاح دعوت می‌شود جهت دریافت اسناد مناقصه به وب سایت شرکت به نشانی www.goharemdad.ir مراجعه نمایند.

۱- آخرین مهلت تحویل پاکت‌ها: تا ساعت ۱۳:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۵

۲- مبلغ سپرده شرکت در مناقصه: ۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۳- هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

۴- شرکت در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.

۵- مشخصات فنی و شرایط مناقصه در اسناد مربوطه درج شده است.

۶- نشانی محل تحویل پیشنهادات: سیرجان، کیلومتر ۵۰ جاده سیرجان - شیراز شرکت معدنی و صنعتی گل گهر، شرکت گهر امداد سیرجان

۷- تلفن تماس جهت هماهنگی: ۰۹۱۳۱۴۲۰۶۴۲ (آقای بلوردی) - به جز ایام تعطیل

شرکت گهر امداد سیرجان